

1886-08-31

AFSENDER

Georgia Steenberg, Nicoline Steenberg

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Civita d' Antino

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 51

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr.51

Tirsdag 31.8.86

Kjære Agnete!

Sammen med Jakobines Brev skal Du dog ogsaa have et Par Ord fra mig. Sidst, da Moder og jeg skrev til Dig, var Du nok saa daarlig endnu meget daarligere, end vi den Gang vidste, men nu høre vi jo da, at det gaar frem, saa nu kan Du nok taale at høre Breve, ja jeg har jo endogsaa hørt om det Brev, Du selv har skrevet. Hvem tænkte vel paa, da vi stod og saa Skibet sejle bort, og da Du stod og vinkede der ude ved Siden af Din Mand, at Du skulde komme til at ligge saa syg der ude i de fremmede Lande. Og selv om vi mene, som vi sang paa Bryllupsdagen, at "til dem, vi har kjær, er Vejen fuld kort", saa er der dog nok adskillige, der har ønsket den kortere, da de hørte om,

-2-

at Du var syg.

Det er i Dag min sidste Feriedag, jeg har haft en meget lang Ferie, thi den blev forlænget, og jeg har da rigtig kunnet nyde det dejlige Sommervejr, som vi have haft her hjemme i den sidste Tid. Vi ere jo saa nær ved Frederiksberg-Have, og der have vi siddet saa meget baade Morgen og Aften det har været saa yndigt. Der er kommet en hel Mængde Ænder paa Kanalerne, det er saa morsomt at se dem svømme omkring.

Men som sagt det bliver kun et Par Ord, Du faar fra mig denne Gang. Blot vi nu snart kunde høre, at Du var begyndt at komme op af Sengen. Hils Din Mand saa meget.

Din hengivne

Georgia.

-3-

Min egen kjære lille Agnete!

Jeg synes ikke jeg kan lade dette Brev sendes bort, uden at jeg føjer en rigtig kjærlig Hilsen [til], som skal sige Dig, hvor glade vi ere over at Du kjære lille Agnete igjen begynder at komme til Sundhed og Kræfter; jeg har tænkt saameget paa Dig og ogsaa bedt for Dig, kjære lille Ven; saa tidt har Din Skikkelse staaet mig for Øje; men altid liggende, altid saa usigelig træt; men nu begynder den at faa Kræfter, og jeg er saa glad over, at jeg ogsaa kan sé Dit Blik. Hvor det har været en svær Tid for Din kjære Mand; men nu det for saa vidt er overstaaet, kan han vist næsten kun sige Tak og Tak til Vorherre; man kommer Vorherre saa nær i saadan Tid; ogsaa her

hjemme fra sige vi ogsaa Tak og Tak

-4-

til Vorherre. Jeg kan tænke mig, at baade Du og Din Mand ere rigtig glade for Nanny Bech; hils hende fra mig. Naar han nu først kan faa Dig lidt ud i Luften, hvor maa det være dejligt. For Øjeblikket have vi den stærkeste Varme, vi have havt i sommer, den nærmer sig den italienske Varme; men om Morgen og Aften er det jo dejlig frisk, og Høsten, som vilde blive lidt sent her iaar, gaar det jo udmærket med. Jeg er omgivet af flere Buketter af de dejligste Markblomster; jeg vilde ønske, jeg kunde sætte en Buket her for Dig af vore egne, det vilde Du nok skjønne paa. Petrine rejser jo idag til Lund. Line skal ogsaa til det Møde. Frk. Zahle rejser ogsaa derhen. Folk bliver nu saa lærde. Regine, som har det godt; hilser saa tusinde Gange. Du hilses saa inderlig hjerteligt og det Samme gjør ogsaa

|Din Mand af Din gamle Veninde

Nicoline Steenberg.

Gud give fremdeles god Bedring|

[illegible]

